

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU
CENTRE CATALANISTA.

SOCIALISME.

La qüestió social que tant preocupa y 's troba en tot lo mon plantejada, existeix com totes las cosas perquè te tota la raho de existir. Sentats los principis, es precís acceptar las conseqüències; principis falsos ó extraviats han de portar per necessitat efectes extraviats també, y en aquest cas estem; aixís es que res logran los que pretenen sols posar pegats al mal y anar tirant, ni 'ls que pretenen curarlo á colps d'estacas posant aixís á ratlla lo treballador ni tampoch lo treballador prevehent un cataclisme en la societat se rebela contra 'l capital fiant la victoria al número y als principis disolvents y erronis que porta inoculats ab los noms revolucionaris de llibertat, igualtat, fraternitat. En consonancia á lo dit, creyem oportú copiar lo següent article:

« LO CONGRÉS DE LIEJA.

»Ja fa temps que en revistas y diaris va parlatse del socialisme catòlich. No volém avuy discutir si es mellor ó pitjor trobat aquest nom d' una escola, ó d' una fracció d' una escola: acceptem la denominació pera que poguem entnédrens, pero pera nosaltres millor sería dirne 'l socialisme cristià. Las revistas y diaris n' anavan parlat fa temps, pero sense preocuparse gran cosa del moviment que s' iniciava en lo mon de las ideas, en lo mon científich polítich social. Haviam quedat en que 'ls drets y 'ls debers residían sols en l' individu, soberá, autónomo, y que l' Estat no tenia altres drets y debers que vigilar que cap individu traspassés lo límit de sa esfera propia d' acció: l' Estat convertit en un Guardia civil; haviam quedat en que, —passant del domini polítich al económich, —lo salari estava *únicament* subjecte á la lley de la oferta y la demanda, y que 's constituíia *únicament* en virtut d' un contracte libérrim entre amo y treballador; haviam quedat en que las

